"נראה חמוד כלפי חוץ"

"גבי פרידי ברוך, עדכנת השבועון 'משפחתי חמודים' של בטאון 'שמי חמודי', מרצה אכזרית לילדים מרודנים, וחן באסקיולב 'יימחי את אישי על ליבן.

במעמד חיבוק בביבור חיבוק, ואפשר בחיבוק להשליך מכאובים על חשבונה שלנו.

חיבוק קם האכזרית מרצל לשנן גולדנות ואני מביא כאן את הסמל בו האכזרית ותשמות מה הן מצפות מהשבוע הקרוב אותן.

שאלת פרידי ברוך: איזה סוגי בריונצון לחשבות על הקהלה: עדבר אנחן חקשבות שאפשר להעמיד עלידי חשבורה ומה חיהן ידבות לשי נתוך

דרדוש: סידון מבמנים

לאחן: המבר הגדול ביותר שאני רוצה להעביר הוא שיש מקום לתבי סר את המבנים שעושים בקהילתנו "פניות" וזה לא חייב להיות על חשבון חנוכה. לי היתה בת מוב"ר באה אליי במקום בחדה משרות לאב מי... אני גם רואה בבני ברק שבחורות נושלות על עצמן במחויבות אך שית לקות ילדים בשבחות. לעשות תרגילים עם ילדים מיוחדים וכדומה. זה לא שהבנות שלנו לא מעלות חלילה, הבנות שלנו נהדרות, אבל אני מבקשת להדגיש את הצורך שיהיה יותר עזרה וסיוע.

עכם שאלו אותי חברות, מדיע אני טוענת שאני מתנשטת. חילד שלי נראה חמוד כלפי חוץ ולא ראים עליו עד כמה עבודה וזא הדים מעל ומעבר למסובל. אני רק זכולה להגיד שהעבודה שלא ראים בחוץ זו שהי מאה עבודי.. יחד עם זאת אנו רק שתי דוגמאות ממבלול הדיים של הבה. השבוע, לאחד שנסרתי לקלח את הילד, להאפילו והוא כבר לבוש מוכן לשינה, לפתע הדיה של אחותו אחרת אבל שלנו נרם לי הדנשה מעיקה והוא הקיא, בבה חדיים צדיכי להתחיל את הכל מהתחלה: נקיון הבגדים, וסי לד, המטבה וכו'. לכל ילד רגיל קורה מקיא או מרגיש לא טוב, אבל זה באמת מקשה על האם מאד. תכפילי את זה במספר הפעמים שזה קורה לבן שלי... ותבינו מדוע אני מתמוטטת...

גם כשאני יושבת עם חברות בגינה הציבורית, חברות יושבות רגל על רגל ונהנות מקרני השמש ואילו אני מרגישה שהראש שלי עובד כמו מאוורר: הלוך חזור. הלוך חזור, ומדעיי משום שהבן שלי לא יהיע מד הן תקנות התעבודה. הוא עלול לברוח לבבים הוא עלול לעשות שיקול לא נכון ולהיחבל. וכך, השעה שהיא רגיעה עבור חברותיי, היא שיא המתח עבורי...

ועוד קדם לי 'כל הכבוד' למי שבאמת מנסה לסייע בחב"ר, למשל ארגון 'יד לילד המיוחד', שפיך עבודנו שבחות ושיולים. אבל זה עדיין לא מספיק.

אחרי האיבחון הראשוני של הבן, התחלנו ללכת לקבוצה תמיכה עם זוגות לא שומרי נצחות. התמיכה היתה הכרחית עבורנו, אבל לו היו מקימים רבי כזה אצלנו, זה היה נפלאה: ארגונים ממוסדים או סידע אישי - מיוחדים, מקום בו יוכלו הורים למי לשנות אם בתחום הדפאר אם בתי חום הכלכלי והרגשי כל אלו יסלים לסייע רבות, אך הם אינם במקום הסיוע הזה האישי שלב אל לב.

בשני: גם לי צזי להורות, אך בחברה שלנו אין די פתיחות לילדים מיד חדים ולמשפחותיהם. יש לדעתי מקום לשבח עם המשפחה ולשתף על הדדים בהן ניתן לסייע, ולהפי פנים ומשען. יש להראות בבבר לילדים הפיגים ולחנך את כל הילדים לא ללעוג, לא להשפיל, להתחין אחתם. לתת להם תחושה שהם כחברים... אם הדים ילמדו את ילדיהם שכל ילד הוא בריאה של הקבה וכשבחוקים מילד מסכן - עושים צחוק ממעשי ידיו יתבדק, הם יבינו אולי קצת יותר. ראי גם לבקש מהילדים שאפשר במעט בכל גיל) לבצות חלקיו מה עבר על הילד הדיג, איך הוא מרגיש, עם מה קשה להתמודד... ילד שחורים משתחים עמו בפתיחות על הנושא, כבר לא יקח לבוסק על הילד הדיג הרבה הרחבים בקרבו יתב תוי. סוקן שאם אחיו ילד דיג זכה הוא משתתף בלימודים או בקילי נה עם יתר בני גילו, דבי שהשמנה לבבין ביחד שיחדי בית הוא רבי נפלא, כמו גם הזמנה סוכית לבילוי זמן ביחד - רבי המגביר את הדי מי העצמי של הילד שכה זקק לכך.

ובקצר למשפחות: היתי רצה לבקש שחברים ומשפחות יצדו לנו להתמודד עם התיק הנהלי הזה שנפל עלינו. יש כל כך הרבה דיבים לע שות את זה, תחלק רב סוגן הן דיבים משותפת לבביבי הקבוצה. את הילד הדיג שלכם לשבת, שתפו אותנו במיהל משפחתי, האם לשמ עבי רבים להתמודד עם הילד עצמו, תנו לחודים וקרמות להעניק לו על ידי שת יקות את הילדים הבריאים שבבית. אנחנו עוסקים כל כך הרבה בצ בעיים ובשיחות אחות אחנת ישראל. הבר לנו מבבצע אחבר ישראל בפי מבי. יש כאן אפשרות ירחית את הצדנו של הדבי בפרצ.

אני יוכרת שבאחת הקבוצות שנתן הבי נירנר שלחי מיי לאחד מ תמת, הוא סיפר לקחל המאירנית שהרבי היה מרא לו לעיתים "מפחי ביית שכמו כמה למסור למשפחה עניית או שריחית בסגנר שיבה, שמטרתו היתה סיוע לחיה באופן נשמי.

אמרתי שזה היה לאחד ג' תמוי. בילו היינו כל כך מבולבלי! ואנב ירת. חשבנו על נושאים נבחיבי נבחרים... ישב עשר הבי נירנר שסיפר הזוקא על העזרה הישירה הזו. של הרבי למשפחות מסבנות. הרבי הראי לנו את דרך החמשך בדוגמה אישית: אהבת ישראל זה לא רק סיבמה או פתגם. אהבת ישראל היא הסלה באופן מעשי על משפחות מתמודדות: לתת לאימא לנוח יום אחד שעיים ולקחת את הילדים לגינה, להמשין את הילדים לסעודת שבת (או יום חול) כדי שהיא יוכל לנוח/לצאת לקניות/להעביר זמן איכותי לילד אחי וכדומה.

הדבה ריבר בנושא זה ונראה לי שאני לפחות אישה אחת תיקה יחזור ותעזור לפחות עם אחת למשפחה אחת, היה בזאי להשקיע בראיון זה.

ולסיום משפט נוסף: הילדים הדיגים שלנו מצריכים בדמות שונות של רימיי עצמי, אך באופן כללי הקהל בכל אופן מסתייג מדימום הנהלי.

אם באשר ילד יוכנס לבית הבנסת יקבלו את פניו בחיוך או בצבישה של חיבה. ולא כאבמת: אם הילדה תשתוק עם חבריות בחבל קפיצה הן תעלמנה מדי פעם. עין מכר שהיא 'נעבעך' לא מצליחה. ובבל זאת תשב תשבה אותה במשחק בשבתה - וזהי עבודת המידות בפועל ועל בך בני העולם-כולו.

רבמק: ארצ'ץ להצמצם בדבריי כי גם ספר עבירים לא יכיל את כל מה שיש לי לומר לבבקש... אך אחלק את הדברים לשני בייחנים.

הפנייה הראשונה שלי מופנית אל מנהלי מוסדות חינוך בעלי יש פעה בקהילה חב"ד: אנו חולמות על השתלמויות למורים, מורות וגננות שילמדו את צורכיהם של ילדים מיוחדים וכך נוכל להשאיר את הילדים בשורות! אנו יש בתי ספר בודדים שבבר החלו לפתוח ביתות מקומות לילדים בעלי צרבים שונים, אך כיתה פה או תינבר שם יש רק בטיפה בים. ראי מקודד שלי'בות'יהם של אנשי חינוך 'יפתחו לחשקיע עם כל הלב והיכולות בקרוים הנשמה, וכבר אמרי לנו חזל שאם יגעת - מצאת.

הבקשה הנוספת מופנית אל יחידים וגבי משפחות. יש באלו המסוגי לים לתת עזרה על ידי שיול עם הילד המתוק שלנו, שמירה עליו שעה או שעתיים וכדומה - זה ממש הצלת נפשות לפעמים רק לתת לי יכו לת לצאת קנ הבית ולעיתך סידורים או סתם להתאוורר... אך גם אם יש באלו שאינן מסוגלות להתמודד עם הילד הדיג עצמו, יש גם להן יכו לת לעזור על ידי סידע עם הילדים האחרים. כן, אני יודעת שהמשפחות שלנו ברוכות ולכל אחת מאתנו יש מטלות ועיסוקים מלחי נפשרים. אבל יחד עם זה יש דברים שלא דורשים הרבה מאמץ נוסף. למשל: את אוזה חלות לשבחנ - מה איכפת לך שנוס הילדות שלי העזרנה לך, תיצרנה מן הבצק חתיניה מהוזיה. ממך זה לא גזל כלום ואילו לילדה הזו יש שמות הזרמנות לאפות עם אימא חלות... ועוד דוגמה הרצאת את הילי דים שלך בחול המועד או בחגים יום של חול לשעיק. האם זה יקשה עלייך מאוד שעוד ילד או שניים יגיעו אתנך - אני לא מדברת על הקטע הבספי המעיק, בחגים זה אני לא מצפה לעזרה כי לכל אחד יש שים שעם מאמץ, אך לילדי המשפחה הנהדים המזן.

כיוון נוסף הוא מזרות התיכון המסתירים. לן ניתן חלק לקיים מבצע שיכלול מזיבות אישית ובעל כל שם שיתנן לה ובמבצע זה תוכלנה בזדות להגיע ולסייע בשמסרות החינוך שלנו נתנים לזן תמיכה ועי דה, הייתי אומרת שזו מפס הצלת נפשות. אנחנו נודעים לפעמים מה עומס, עומדים בו אמנם ב"ה זה גם נותן כוחות, אבל יודע לכולנו שבראש השמיה הלוחה באובת ישראל, ואני בטחה שיש אפשרות לשלוך את הטיפול והחסד במסגרת זו. לקחת ילדים לגינה הציבורית, לשחק עם הילד עצמו או עם האחים שלו - אין לי ספלים להאריך בחשיבות הדבר.

ולסיום אני רוצה לסכם

המילה ניסיון כוללת בקירבה את המילה נס. גם הוא. מלשון התיר מחות: והעלות. אני מרגישה שלנסיון הזה אנן מרים ורוממים את כל אחד שפות. אני אמנם לא מאחלת את הסתרמטות זה לאף אחד, אבל משביתה לנו, אני מתפללת לה' לעמוד בניסיון הזה כפי שהוא יתבדך רצה.

אפלייה מכוונת

"לכבודי הרבנים הראשיים לישראל

א. שעכים רבות בשאנו מוזים על השתלחות נגד שיבי חיה בת אחרי אומרים לנו שחשש הביטול הוא עקרי מדוחק אחי לנו נתן בו. אף אם מדובר בביחי. הסתר. סיפי 'פניעי בקרוב בא באופן חמור ביותר

ב. כשאנו מתלוננים על 'התנכלות' בכלי התקשורת והמולכי ת"ם על פגיעה בערכי ת"ת ומסורת, עונים לנו ש'חשש הדיבות' הוא עקרן מוצדק, אף אם חומרה הפלילית של הפרסומים חדרנת מכל כללי הצניעות.

ג. גם הראשרן, גם האומרה וגם התקשורת מקבלים תמיכה משמעותית מקופת המדינה. פעילם לא הצעצר אחד מהם לחין על התנכלויותיהם השלישית.

ד. כולנו יודעים את ההשתלחות הנפה הבריטרית של ת"ת ניצב, ניסו שהם, בכפר מימון נגר מתנחלים, חיילים יחידים. התבטאות שאינה הבעת דעה אלא מתן פקודה, הב"ל נפסר ב'קדושת עין' וכ שפר בהקפדה ללא כל הצמדה לנשפט, חומרה בלתי נהוגה וחמורה.

ה. כשמדובר בדברים אמת הפירה שתנת. למחית שהם מקבלים את שכרם מקופת המדינה בדייק כמו ה'ל, מדקדקים איהם כחש השערי, בספריא ב'ספל ספריא!

ו. אנו חייבים לשים בבול בפני אלה המנסים לשתם את פיו חיד מערכת המשפטית. שאיבר חייבר לאחיהר הגדולה לחבות, לתר ת"ת בצדות.

אשר על כן, אבקש ייחבר ישיבר חשוב של מערבת חינבות הראשית בבושא זה, "שיבר שבחייב כי מערכת חינבות הראשית לי שראל אינה מוכנה ייחתר על עצמאותה ועל זכותה של חינבות ליבדע רעתה בכל עניין צייבודי, לאמי חתנחיי.

שמראל אליהו
"ב חעיר בשת"

"ישום רחישתו של הגר"ש אליהו שליט"א תרחם את קרנה של חינבות הראשית יבמיוחד בתקופה שבה כל רב הפך למרחם גם מנהיג של האקדמיה התינית.

חסד במהירות ה"קול חי"

schifa@013.net.il

עורך המוסף: הדר רביד ■ עיצוב גרפי: נטלי פוזנ ■ תגובות: 5